

Grey Scale #13

DANES PICTA .COM

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

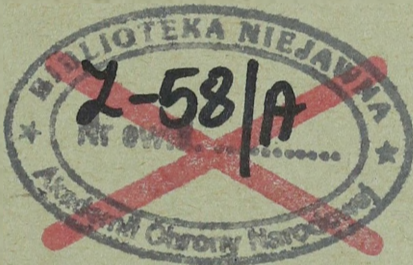
WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI WOJSK ŁĄCZNOŚCI

JAWNE

~~ZASTRZEŻONE~~

~~POUFNE~~

Egz. Nr

Płk mgr inż. Kazimierz PATKOWSKI
Ppłk dypl. Jerzy MAZURKIEWICZ

FORMA i TREŚĆ ZASADNICZYCH DOKUMENTÓW
ŁĄCZNOŚCI SZCZEBŁA TAKTYCZNEGO W ŚWIETLE
NOWEGO REGULAMINU WALKI i WZORÓW
DOKUMENTÓW ŁĄCZNOŚCI SZCZEBŁA OPERACYJNEGO

60697

WARSZAWA

WRZESIEŃ

1986

Colour Chart #13

DANES PICTA .COM

Black

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI WOJSK ŁĄCZNOŚCI

JAWNE

~~ZASTRZEŻONE~~

~~POUFNE~~

Egz. Nr

Płk mgr inż. Kazimierz PATKOWSKI
Pplk dypl. Jerzy MAZURKIEWICZ

FORMA i TREŚĆ ZASADNICZYCH DOKUMENTÓW
ŁĄCZNOŚCI SZCZEBŁA TAKTYCZNEGO W ŚWIETLE
NOWEGO REGULAMINU WALKI i WZORÓW
DOKUMENTÓW ŁĄCZNOŚCI SZCZEBŁA OPERACYJNEGO

60697

WARSZAWA

WRZESIEŃ

1986

Przebieg
Przebieg nr *ZASTRZEŻONE* **JAWNE**
26.01.2003 *pułk Kalinowski* **ZASTRZEŻONE**

~~1985 -10- 3 0~~
~~7846~~

150306 Anna KOLEK
Podst. prot. pnel. Nr 4648
z dn. 21.02.2006

ppłk mgr inż. Kazimierz PATKOWSKI
ppłk dypl. Jerzy MAZUR

BIBLIOTEKA NIEJAWNA
Nr ewid. 60697
II
Akademii Obrony Narodowej

~~2-58/A~~
Nr ewid.

~~194/pf/42~~
WYBZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH

FORMA I TREŚĆ ZASADNICZYCH DOKUMENTÓW ŁĄCZNOŚCI SZCZEBŁA
TAKTYCZNEGO W ŚWIETLE NOWEGO REGULAMINU WALKI I
DOKUMENTÓW ŁĄCZNOŚCI SZCZEBŁA OPERACYJNEGO

~~NAUKOWY~~
~~Instytut Zbrodni Specjalnej~~

Wprowadzenie nowych wzorów dokumentów łączności szczebla operacyjnego i regulaminu walki^{x/} powoduje konieczność skorygowania dokumentów łączności opracowywanych na szczeblach taktycznych.

Podjęta poniżej problematyka i przedstawione propozycje mają na celu dostosowanie dokumentów łączności dywizji /BZ, DPanc/ i pułku /pz, pca/ do obowiązującego regulaminu walki wojsk lądowych oraz ujednoczenie formy i zakresu treści zasadniczych dokumentów wykorzystywanych w wojskach łączności.

Jednocześnie w przedstawionych propozycjach uwzględniono dokumenty łączności wykonywane przez wydział łączności dywizji i szefa łączności pułku oraz sztab batalionu łączności dywizji i dowódcę kompanii łączności pułku przy zastosowaniu podstawowej we współczesnych działaniach bojowych metody przygotowania walki tj. metody równoległej.

Przy tej metodzie, opracowywanie dokumentów łączności przez szefa i wydział łączności dywizji i szefów łączności pułków jest częścią składową skoordynowanej z działalnością dowódców i sztabów

x/ Regulamin walki wojsk lądowych SZ PRL. Część I /dywizja, pułk/.
MON 1985 r.
Wzory dokumentów łączności szczebla operacyjnego /wydanie tymczasowe/. SWZ MON 1983 r.

ich działalności analityczno-twórczej, obejmującej: analizę zadania, kalkulację czasu, ocenę sytuacji pod względem łączności, precyzowanie zamiaru i podjęcie decyzji do organizacji łączności, opracowanie wstępnych zarządzeń łączności i wstępnych zarządzeń /wytycznych/ bojowych łączności, zarządzeń łączności i zarządzeń bojowych łączności oraz planu łączności.

Dokumentami łączności nazywamy wszystkie informacje utrwalone w formie graficznej lub pisemnej, w całości dotyczące kierowania łącznością. Są to dokumenty, które ujmują zagadnienia kształtu organizacyjnego i funkcjonowania systemu łączności, dane do pracy środków łączności i prowadzenia przez nie wymiany wiadomości oraz elementy techniczno-eksploatacyjne systemu łączności. Służą do zorganizowania systemu łączności, jego eksploatacji i zabezpieczenia pracy podczas realizacji procesu dowodzenia wojskami dywizji i pułków.

Pod względem przeznaczenia, dokumenty łączności wykonywane na szczeblu dywizji /pułku/ można podzielić na następujące rodzaje: planistyczne, rozkazodawcze, eksploatacyjne /robocze/ i sprawozdawcze /tabela nr 1/.

Do dokumentów planistycznych należy przede wszystkim plan łączności, który jest wyrażoną graficznie decyzją szefa wydziału łączności dywizji lub szefa łączności pułku. Plan łączności przedstawia sobą kształt organizacyjny systemu łączności, uzasadniony rozliczeniem sił i środków łączności oraz przedsięwzięciami organizacyjno-eksploatacyjnymi. Powinien on odzwierciedlać w szczególności organizację systemu łączności w planowanych działaniach bojowych i na danym szczeblu dowodzenia.

PODSTAWOWE DOKUMENTY ŁĄCZNOŚCI SZCZEBLA TAKTYCZNEGO

FORMY I RODZAJE SZCZEBEL ORGANIZACYJNY DOKUMENTÓW		PLANISTYCZNE	EKSPLOATACYJNE /ROBOCZE/	ROZKAZODAWCZE	SPRAWOZDAWCZE
DYWIZJA / DZ. DPANC. / DYWIZJA ŁĄCZNOŚCI DYWIZJI	TEKSTOWA			WSTĘPNE ZARZĄDZENIE ŁĄCZNOŚCI ZARZĄDZENIE ŁĄCZNOŚCI WSTĘPNE ZARZĄDZ. BOJOWE ŁĄCZ. ZARZĄDZENIE BOJOWE ŁĄCZ.	MELDUNEK ŁĄCZNOŚCI SPRAWOZDANIE ŁĄCZNOŚCI
	TABELA- -RYCZNA	PLAN ŁĄCZNOŚCI	TABELA DANYCH RADIOWYCH I R/TELEF. TABELA PRZYDZIAKU DANYCH TABELA DANYCH RADIOLINIOWYCH NITYCZNE DO ORG. ŁĄCZ. KODOWEJ TABELA KRYPT. WZ ORAZ SYG. ROZP. OS. PUN. TABELA DANYCH RAD. R/TELEF. I RADIOLIN. SCHEMAT ROZPŁ. KANAŁÓW I URZ. KOŃC. TABELA KRYPT. WZ ORAZ SYG. ROZP. OS. PUN. TABELA SYG. SPOWRODZENIA I ALARMOW.		
	NA MAPIE	MAPA ROBOCZA SZEFA WYDZIAŁU ŁĄCZNOŚCI			
SZTAB BATALIONU ŁĄCZNOŚCI	TEKSTOWA			WSTĘPNE ZARZĄDZENIE BOJOWE UŻYCIA BATALIONU ŁĄCZNOŚCI ROZKAZ BOJOWEGO UŻYCIA BATALIONU ŁĄCZNOŚCI	
	TABELA- -RYCZNA	PLAN KONTROLI-POMOCY			
	NA MAPIE	PLAN BOJOWEGO UŻYCIA bT			
PULK / BRYGADA / SZEF ŁĄCZNOŚCI PUŁKU /BRYGADY/	TEKSTOWA				MELDUNEK ŁĄCZNOŚCI
	TABELA- -RYCZNA	PLAN ŁĄCZNOŚCI	TABELA DANYCH RADIOWYCH TABELA PRZYDZIAKU DANYCH TABELA KRYPT. WZ ORAZ SYG. ROZP. OS. PUN.		
	NA MAPIE	MAPA ROBOCZA SZEFA ŁĄCZNOŚCI			
DOWÓDCA KOMPANII ŁĄCZNOŚCI	TABELA- -RYCZNA			ROZKAZ - SCHEMAT	
	NA MAPIE	PLAN BOJOWEGO UŻYCIA kT			

Na szczeblach operacyjnych plan łączności obejmuje następujące dokumenty:

1. System łączności radioliniowo-przewodowej - sporządzany na mapie.
2. Schemat łączności operacyjnej - wykonywany tabelarycznie.
3. Notatkę do planu łączności.

Ze względu na specyfikę działań bojowych na szczeblach taktycznych /dynamikę, wysoką manewrowość, ciągłe zmiany sytuacji oraz rażące oddziaływanie przeciwnika/ podstawę zapewnienia łączności dalekosiężnej stanowią /w przeciwieństwie do szczebli operacyjnych/ środki radiowe, których ilość waha się w granicach 80 do 90 % wszystkich środków pracujących w systemie łączności. Ze względu na to, że koncepcji ich użycia i wykorzystania nie można przedstawić na mapie, należy pozostawić na szczeblach taktycznych dotychczasowy układ i formę planu łączności.

Na szczeblu pułku /brygady/ plan łączności obejmuje:

- schemat łączności radiowej;
- schemat łączności radioliniowej i przewodowej;
- schemat wojskowej poczty polowej;
- rozliczenie sił i środków łączności.

Na szczeblu dywizji plan łączności obejmuje:

- schemat łączności radiowej;
- schemat łączności radioliniowej i przewodowej;
- schemat wojskowej poczty polowej;
- schemat łączności kodowej;
- rozliczenie sił i środków łączności.

Podstawę do planowania łączności, w tym opracowania planu łączności przez szefa wydziału łączności dywizji i szefów

Łączności pułków stanowią:

- zamiar, a następnie decyzja dowódcy dywizji /pułku/;
- wstępne zarządzenie łączności sztabu, a następnie zarządzenie łączności sztabu szczebla przełożonego;
- wytyczne do organizacji łączności szefa sztabu dywizji /pułku/;
- dane o ilości sił i środków łączności, ich aktualnym wykorzystaniu oraz gotowości bojowej.

Dla oficerów wydziału łączności dywizji podstawę do rozpoczęcia prac planistycznych /tj. wykonania poszczególnych części składowych planu łączności stanowi zamiar, a następnie decyzja szefa wydziału do organizacji łączności na określony etap działań bojowych.

Plan łączności wykonuje się w jednym egzemplarzu.

Do dokumentów planistycznych i jednocześnie eksploatacyjnych /roboczych/ zaliczyć należy mapę roboczą szefa wydziału łączności dywizji /szefa łączności pułku/. Jest ona podstawowym dokumentem obrazującym czasowo-przestrzenne rozmieszczenie i działanie elementów systemu łączności w powiązaniu z czynnikiem taktyczno-operacyjnym występującym w planie działań bojowych dywizji /pułku/.

Na mapę roboczą nanosi się elementy taktyczne i systemu łączności uzupełniające lub konkretyzujące decyzję szefa wydziału łączności dywizji /szefa łączności pułku/ wyrażoną w planie łączności tj.:

a/ elementy taktyczne:

- linie rozgraniczenia;
- rubież styczności wojsk własnych z nieprzyjacielem i głębokości zadań bojowych;
- planowane rubieże wprowadzenia do walki II rzutów /odwołów/

lub rejonu obrony;

- miejsca rozmieszczenia i typy wykrytych środków rozpoznania i zakłóceń radioelektronicznych npla oraz prognozowane zasięgi ich oddziaływania;

- zasięgi ognia skutecznego podstawowych typów artylerii npla;

- możliwości oddziaływania systemów rozpoznawczych i rozpoznawczo-uderzeniowych przeciwnika;

- uderzenia bronią masowego rażenia /jądrowej, neutronowej, chemicznej/, zasięgi rażenia fali uderzeniowej i impulsu elektromagnetycznego, rejonu zniszczeń oraz rejonu i odcinki skażeń i zakłóceń terenu rzutujące na organizację i funkcjonowanie systemu łączności i pracę jego elementów;

- drogi marszu wykorzystywane przez pododdziały łączności z wykazaniem dróg obejścia, przepraw na przeszkodach wodnych itp;

- inne niezbędne dane rzutujące na funkcjonowanie systemu i działanie pododdziałów łączności, jak np. rozmieszczenie własnych elementów rozpoznania i zakłóceń stacji radiolokacyjnych i inne.

b/ elementy łączności:

- węzły łączności własnych stanowisk dowodzenia, przełożonego, sąsiadów i podległych oddziałów /pododdziałów/, planowane i czynne;

- elementy systemu łączności przełożonego, poprzez które zapewnia się łączność np.: pomocnicze węzły łączności, stacje pośrednie, punkty wymiany poczty polowej itp.;

- relacje radioliniowe i przewodowe, czynne i uruchamiane w danym okresie działań bojowych;

- elementy wojskowej poczty polowej /wojskową stacją pocztową,

punkty wymiany poczty polowej, lądowiska i lotniska polowe, trasy kursów pocztowych oraz kierunki ich przenieszczenia w trakcie działań bojowych;

- miejsca rozmieszczenia punktów retransmisyjnych;
- rejony rozmieszczenia pododdziałów /grup środków, odwodu/ łączności;

- kalkulacje czasowo-przestrzenne dotyczące przegrupowania pododdziałów /węzłów, zespołów, samodzielnych stacji/ łączności oraz gotowości elementów systemu łączności w nowych rejonach.

Nowym dokumentem planistycznym wykonywanym przez sztab batalionu łączności dywizji i dowódcę kompanii łączności pułku jest plan bojowego użycia batalionu /kompanii/ łączności, sporządzany w jednym egzemplarzu i zastępujący dotychczasowe: plan przeniesienia węzła łączności i mapę roboczą szefa węzła łączności. Opracowuje się go na mapie wraz z legendą i zawiera następujące elementy:

a/ taktyczne:

- linie rozgraniczenia i rubież styczności wojsk;
- rubież zadań lub rejony obrony;
- zasięgi rozpoznania i zakłóceń radioelektronicznych oraz ognia podstawowych typów artylerii nieprzyjaciela.

b/ łączności:

- rozmieszczenie węzłów łączności stanowisk dowodzenia własnego szczebla, przełożonego, podwładnych i sąsiadów w poszczególnych etapach działań i terminy ich wykorzystania;
- wykaz sił i środków przeznaczonych do rozwinięcia poszczególnych węzłów łączności własnego szczebla dowodzenia;
- strukturę telekomunikacyjnej sieci pierwotnej rozwijaną podległymi siłami i środkami;

- rejony rozmieszczenia drugich rzutów i odwodów łączności;
- drogi przemieszczenia sił i środków łączności;
- stanowisko dowodzenia dowódcy batalionu /kompanii/ łączności

W legendzie podaje się:

- rozliczenie sił i środków łączności, w tym składy sił i środków wydzielane do rozwinięcia poszczególnych węzłów łączności stanowisk dowodzenia, kierunków łączności z podaniem nazwisk ich szefów;

- tabelę kalkulacji czasowo-przestrzennych;

- schematy elektrycznych połączeń węzłów łączności i rozpływu kanałów;

- schemat dowodzenia /kierowania/ pododdziałami batalionu /kompanii/ łączności / elementami systemu łączności/.

Dowódcy pododdziałów z batalionu łączności dywizji i kompanii łączności pułku, będący jednocześnie szefami określonych składników systemu łączności, opracowują według dotychczasowych wzorów dokumenty łączności, stanowiące podstawę do wykorzystania w systemie łączności, zespołów, grup, stacji i aparatowni łączności.

Na szczeblu dywizji, po opracowaniu przez sztab planu bojowego użycia batalionu łączności, szef sztabu przedstawia go dowódcy do podpisu, który z kolei przedstawia wyżej wymieniony plan do zatwierdzenia szefowi wydziału łączności. Analogicznie na szczeblu pułku, dowódca kompanii przedstawia plan do zatwierdzenia szefowi łączności pułku.

Podstawę do rozpoczęcia opracowania planu bojowego użycia pododdziału łączności /batalionu, kompanii/ stanowią wstępne zarządzenia bojowe łączności i zarządzenia bojowe łączności.

Kolejnym dokumentem planistycznym opracowywanym przez sztab

batalionu łączności dywizji jest plan kontroli-pomocy.

Opracowywany jest w celu zapewnienia wymaganej efektywności prowadzenia kontroli i powinien zawierać:

- wykaz osób funkcyjnych wyznaczonych do przeprowadzenia kontroli-pomocy;
- kontrolowane przedsięwzięcia;
- terminy prowadzenia kontroli;
- terminy składania meldunków dowódcy batalionu łączności przez osoby kontrolujące o usunięciu niedomagań i uzyskaniu przez pododdziały /elementy systemu/ łączności gotowości do wykonania zadań.

Plan kontroli-pomocy podpisuje szef sztabu i zatwierdza dowódca batalionu łączności.

Na szczeblu pułku, jeżeli zachodzi taka potrzeba, dowódca kompanii łączności plan kontroli-pomocy opracowuje tylko w notatniku służbowym.

Do dokumentów rozkazodawczych zaliczamy: wstępne zarządzenia łączności i zarządzenia łączności, wstępne zarządzenia bojowe łączności i zarządzenia bojowe łączności, rozkaz bojowego użycia batalionu łączności oraz rozkazy-schematy.

Są to dokumenty, które zawierają niezbędne informacje o sytuacji taktycznej i funkcjonowaniu systemu łączności wyższego szczebla, precyzują w formie nakazowej organizację łączności w relacjach przełożony-podwładny i współdziałania, określają podstawowe wymagania organizacyjno-techniczne i zawierają niezbędne dane eksploatacyjne do pracy systemu łączności, w tym także niższego szczebla.

Wstępne zarządzenie łączności, a następnie zarządzenia łączności sztabu dywizji, wykonywane w formie pisemnej określają:

- sposoby organizacji łączności z przełożonym za pomocą technicznych środków łączności /tj. w relacjach łączności dowódcy, sztabu, dowódców i szefów rodzajów wojsk oraz tyłów, a także dla potrzeb powiadamiania, ostrzegania i alarmowania wojsk/;

- sposoby organizacji łączności współdziałania, organizowanego przez sztab przełożonego;

- sposoby organizacji WPP i wymiany przesyłek pocztowych z przełożonym;

- organizację zabezpieczenia technicznego, realizowanego przez przełożonego;

- terminy składania meldunków łączności.

Ponadto zawierają wytyczne do organizacji łączności przez podwładnych oraz dane eksploatacyjne do organizacji łączności z przełożonym, podwładnymi i w relacjach współdziałania.

We wstępnym zarządzeniu łączności, przekazywanym do podległych sztabów oddziałów i samodzielnych pododdziałów podaje się:

- istotę zamiaru organizacji łączności;
- sposoby i terminy organizacji łączności z podwładnymi /w tym ilość wydzielonych do tego celu sił i środków/;
- sposoby i terminy organizacji łączności współdziałania;
- rejony rozmieszczenia węzłów łączności, czasy ich gotowości i kierunki przemieszczenia w toku działań;
- ograniczenia wykorzystania poszczególnych rodzajów środków łączności;
- organizację maskowania wiadomości;
- wytyczne organizacyjne /np. terminy gotowości relacji łączności pierwszej kolejności, terminy wprowadzenia nowych danych eksploatacyjnych itp./.

Wstępne zarządzenie łączności sztabu dywizji wykonuje się

w dwóch egzemplarzach /z rozdzielnikami: adresat i a/a, opracowując je oddzielnie dla każdego podległego oddziału i samodzielnego pododdziału. Podpisuje je szef sztabu i szef wydziału łączności.

Na szczeblu pułku, a także niekiedy dywizji /np. w przypadku skrajnie ograniczonego czasu/, wstępne zarządzenia łączności formułuje się w zeszycie pracy szefa /wydziału/ łączności i przekazuje ustnie, bezpośrednio lub przez techniczne środki łączności /w drugim przypadku w sposób zamaskowany/.

W zarządzeniu łączności sztabu dywizji określa się:

- rozmaieszczenie węzłów łączności stanowisk dowodzenia i kierunek przesunięcia WŁ SD /ewentualnie WSD/ dywizji;
- organizację łączności radiowej i radiotelefonicznej /w załącznikach przekazuje się tabelę danych radiowych i radiotelefonicznych oraz tabelę przydziału danych radiowych i radiotelefonicznych do organizacji łączności w podległych oddziałach i samodzielnych pododdziałach/;
- organizację łączności radioliniowej i przewodowej /w załącznikach przekazuje się tabele danych radioliniowych, tabelę przydziału danych radioliniowych do organizacji łączności w pułkach oraz tabelę kryptonimów WŁ i sygnałów rozpoznawczych osób funkcyjnych/;
- organizację łączności kodowej /w tym punkcie podaje się w których relacjach należy wykorzystywać urządzenia kodujące, podając numer pisma za którym przekazywane są dokumenty kluczowe do pracy urządzeń kodujących, a także określa się rodzaje: tabeli rozmówniczej, tabel sygnałowych, kodu map i innych dokumentów kodowych wykorzystywanych do wymiany wiadomości podając w załącznikach zamienne klucze do nich/;

- organizację łączności utajnionej /w tym punkcie podaje się relacje, w których należy stosować urządzenia utajniające oraz urządzenia transmisji danych - można powołać się na tabelę danych radiowych i radiotelefonicznych, ponadto terminy zaindokumentów kluczowych oraz numer pisem za którym przekazywane są dokumenty kluczowe dla poszczególnych rodzajów urządzeń i ich pracy w planowanych relacjach/;

- organizację wojskowej poczty polowej /w tym punkcie podaje się rozmieszczenie WSP i PWPP oraz terminy wymiany przesyłek pocztowych/;

- organizację technicznego zabezpieczenia /w tym punkcie podaje się rejony rozmieszczenia PZUS, magazynu łączności i warsztatu łączności/.

Ponadto zarządzenie łączności sztabu dywizji zawiera wytyczne organizacyjne, w których podaje się: przedsięwzięcia obrony łączności przed zakłóceniami, ograniczenia w wykorzystaniu bezprzewodowych środków teletransmisyjnych, sposoby postępowania w przypadku dekonspiracji dokumentów łączności, organizację kierowania łącznością w przypadku obezwładnienia węzła łączności SD dywizji, zasady składania meldunków, sposoby kontroli czasu, termin gotowości systemu łączności, ewentualnie jego części składowych itp/.

Zarządzenie łączności sztabu dywizji wykonuje się w dwóch egzemplarzach, oddzielnie dla każdego oddziału i samodzielnego pododdziału, z rozdzielnikami: adresat i a/a.

O ile na planowanie łączności można wydzielić więcej czasu, stosownie do wytycznych przełożonych, zarządzenia łączności sztabu dywizji mogą być opracowywane w większej ilości egzempla-

rzy np. dwa egzemplarze z wykorzystaniem ich na SD i WSD dywizji, dwa egzemplarze przesyłane do sztabu armii do wykorzystania na SD i WSD oraz dodatkowo jeden egzemplarz do wykorzystania w pułku przewidzianym do przejęcia dowodzenia dywizją w przypadku obezwładnienia systemu dowodzenia dywizji.

Zarządzenie łączności podpisuje szef sztabu i szef wydziału łączności dywizji.

Na szczeblu pułku /brygady/ szef łączności nie opracowuje zarządzenia łączności w formie dokumentu pisemnego, przekazuje natomiast podległym szefom łączności, osobiście lub pośrednio przez oficerów sztabu kierowanych do wojsk, ustne wytyczne do organizacji łączności, wpisując je uprzednio do zeszytu pracy /dziennika działań bojowych/. Pisemne, za podpisem szefa sztabu, przekazuje tylko dokumenty eksploatacyjne łączności.

W wytycznych do organizacji łączności dla podległych szefów łączności, szef łączności pułku /brygady/ określa:

- rozmieszczenie węzłów łączności /grup środków/ stanowisk i punktów dowodzenia pułku /brygady/ oraz kierunek ich przemieszczenia;

- sposób organizacji łączności radiowej /podaje się obowiązujące w działaniach bojowych tabele danych radiowych i tabelę przydziału danych do organizacji łączności w podległych pododdziałach lub wprowadzone do nich korekty/;

- sposób organizacji łączności przewodowej /podaje się obowiązujące tabele kryptonatów węzłów łączności i sygnałów rozpoznawczych osób funkcyjnych lub tylko wprowadzone do nich korekty/;

- sposób organizacji łączności kodowej /podaje się nazwy obowiązujących tabel sygnałowych i zmiennych kluczy do nich,

kołu mapy i zmiennych kluczy do kołu mapy, inne kody i umówione sygnały/;

- sposób organizacji WPP i terminy wymiany przesyłek pocztowych;

- sposób obrony łączności przed zakłóceniami oraz zapewnienia skrytości i bezpieczeństwa łączności;

- sposób postępowania w przypadku dekonspiracji dokumentów łączności;

- organizację zabezpieczenia technicznego /rozmişczenie PPZ i warsztatu łączności, kierunek ich przesunięcia, organizację napraw uszkodzonego sprzętu/;

- sposób kierowania łącznością i terminy składania meldunków łączności;

- czas gotowości systemu łączności.

Pisemnie, za podpisem szefa sztabu, szef łączności pułku /brygady/ przekazuje podległym szefom łączności:

- tabelę danych radiowych;

- tabelę przydziału danych do organizacji łączności w podległych pododdziałach;

- kryptonimy węzłów łączności i sygnały rozpoznawcze osób funkcyjnych.

Kolejnymi dokumentami rozkazodawczymi opracowywanymi przez wydział łączności dywizji są wstępne zarządzenia bojowe łączności i zarządzenia bojowe łączności dla dowódcy batalionu łączności.

We wstępnym zarządzeniu bojowym łączności podaje się:

- charakter działań nieprzyjaciela /w tym użycie broni masowego rażenia oraz sił i środków WRE/;

- charakter planowanych działań wojsk własnych /w tym pla-

nowane rozmieszczenie stanowisk dowodzenia w początkowej i kolejnych fazach działań bojowych/;

- planowaną organizację łączności dywizji w początkowej i kolejnych fazach działań bojowych;

- planowane wykorzystanie sił i środków batalionu łączności do rozwinięcia i eksploatacji systemu łączności dywizji;

- przedsięwzięcia, które batalion łączności powinien zrealizować w pierwszej kolejności /w tym z zakresu odtwarzania zdolności bojowej, uzupełnienia zapasów materiałowych i MPS, opracowania planu bojowego użycia batalionu łączności, rozwinięcia i zwinięcia określonych elementów systemu łączności/;

- terrain gotowości batalionu łączności oraz poszczególnych elementów systemu łączności do wykonania zadań.

Wstępne zarządzenia bojowe łączności od armii wzwyż wykonuje się w dwóch egzemplarzach /z rozdzielnikami: adresat i a/a/, oddzielnie dla każdego oddziału łączności. Na szczeblu dywizji wstępne zarządzenia bojowe łączności dla dowódcy batalionu łączności z zasady wykonuje się w dwóch egzemplarzach w formie dokumentu pisemnego. W warunkach skrajnie ograniczonego czasu, można jednak przekazywać je ustnie bezpośrednio lub telefonicznie.

W pułku /brygadzie/ wstępne zarządzenia bojowe przekazuje się dowódcy kompanii w formie nieudokumentowanej, z zasady ustnie w rozmowie bezpośredniej. Przekazywane ustnie wstępne zarządzenia bojowe łączności /wytyczne/ uprzednio wpisuje się do zeszytu precy /dziennika działań bojowych/ szefa wydziału łączności dywizji /szefa łączności pułku/, dokonując adnotacji o ich przekazaniu.

Wstępne zarządzenia bojowe w formie dokumentów podpisuje szef wydziału łączności dywizji.

W zarządzeniu bojowym łączności szef² łączności dywizji, przekazywanym dowódcy batalionu łączności, określa się:

- sposób działania nieprzyjaciela /w tym możliwości użycia broni masowego rażenia i środków WRE/;
- sposób działania wojsk własnych;
- rozmieszczenie stanowisk dowodzenia dywizji w początkowym i kolejnych okresach działań bojowych;
- organizację łączności dowodzenia, współdziałania, tyłów i ostrzegania /powiadamiania oraz alarmowania/ wojsk i zadania batalionu łączności w tym zakresie;
- sposoby uodpornienia systemu łączności dywizji na oddziaływanie nieprzyjaciela oraz zapewnienia skrytości i bezpieczeństwa łączności - zadania batalionu łączności w tym zakresie;
- sposoby zapewnienia ciągłości łączności w toku przemieszczania stanowisk dowodzenia i węzłów łączności;
- organizację zabezpieczenia technicznego;
- organizację kierowania łącznością i terminy składania meldunków;
- termin gotowości systemu łączności dywizji i batalionu łączności do wykonania zadań.

W załącznikach do zarządzenia bojowego łączności przekazuje się:

- schemat łączności radiowej oraz niezbędne dane radiowe i radiotelefoniczne sieci, kierunków i relacji na częstotliwościach dyżurnego odbioru;
- schemat łączności radioliniowej i przewodowej oraz dane radioliniowe, tabelę kryptonimów węzłów łączności i sygnałów

rozpoznawczych osób funkcyjnych;

- schemat /harmonogram/ wymiany przesyłek pocztowych;
- wytyczne do organizacji łączności szyfrowej, kodowej i utajnionej;
- schemat rozpięty kanałów i instalacji urządzeń końcowych wraz z kolejnością ich rozwijania.

Zarządzenie bojowe łączności wykonuje się w dwóch egzemplarzach /z rozdzielnikiem: adresat i a/a/. Jeżeli wydział łączności dywizji dysponuje wystarczającą ilością czasu, stosownie do wytycznych szefa wydziału łączności, zarządzenia bojowe łączności mogą wówczas być opracowywane w większej ilości egzemplarzy np. z przeznaczeniem na SD, WSD i TSD dywizji.

Zarządzenie bojowe łączności podpisuje szef wydziału łączności dywizji.

W warunkach skrajnie ograniczonego czasu szef wydziału łączności dywizji zamiast pisemnie sporządzonego zarządzenia bojowego łączności, może przekazać dowódcy batalionu ustne wytyczne /na podstawie sporządzonego w zeszycie pracy tekstu/ do organizacji łączności, przekazując w formie pisemnej wyżej wyszczególnione załączniki.

Na szczeblu pułku /brygady/ zamiast zarządzeń bojowych łączności, szef łączności przekazuje ustne wytyczne dowódcy kompanii oraz pisemnie dokumenty eksploatacyjne.

W wytycznych przekazywanych dowódcy kompanii łączności pułku /brygady/ szef łączności określa:

- sposób działania nieprzyjaciela /w tym możliwości użycia broni masowego rażenia i środków WRE/;
- sposób działania wojsk własnych;
- rozmieszczenie stanowisk i punktów dowodzenia pułku

/brygady/ w początkowej i kolejnych fazach działań bojowych;

- organizację łączności dowodzenia, współdziałania, tyłów i ostrzegania wojsk w poszczególnych okresach działań bojowych i zadania kompanii łączności w tym zakresie;

- sposób uodpornienia systemu łączności pułku /brygady/ na oddziaływanie nieprzyjaciela oraz zapewnienia skrytości i bezpieczeństwa łączności /w tym zadania kompanii łączności z tego zakresu /;

- organizację zabezpieczenia technicznego;

- sposób kierowania łącznością;

- termin gotowości systemu i kompanii łączności do wykonania zadań.

Pisemnie dowódcy kompanii, szef łączności pułku /brygady/ przekazuje:

- schematy łączności radiowej, radioliniowej i przewodowej;
- tabele danych radiowych /w tym do łączności z przełożonym, podwładnymi i współdziałania/;

- tabele danych radioliniowych /w tym do łączności z przełożonym oraz pomiędzy SD i POD dowódcy pułku/;

- tabelę danych radiotelefonicznych;

- tabelę kryptonimów węzłów łączności i sygnałów rozpoznawczych osób funkcyjnych;

- schemat /harmonogram/ wymiany przesyłek pocztowych;

- wytyczne do organizacji łączności.

Na szczeblu dywizji, sztab batalionu łączności opracowuje wstępne zarządzenie bojowego użycia batalionu łączności.

Podstawę jego opracowania stanowi sformułowany osobiście przez dowódcę zamiar bojowego użycia batalionu łączności.

Na szczeblu pułku /brygady/ dowódca kompanii opracowuje

w seszycie pracy wstępne wytyczne bojowego użycia kompanii łączności. Wstępne zarządzenia /wytyczne/ bojowego użycia doprowadza się do podległych osób funkcyjnych.

We wstępnych zarządzeniach /wytycznych/ bojowego użycia batalionu /kompanii/ łączności dowódca określa:

- charakter planowanych działań bojowych dywizji /pułku/ oraz spodziewane przeciwdziałanie nieprzyjaciela;
- podstawowe zadania pododdziału łączności w planowanych działaniach bojowych;
- przedsięwzięcia, które należy zrealizować w pododdziałach w celu osiągnięcia gotowości do wykonania zadań;
- zadania pododdziałów batalionu /kompanii/ łączności w działaniach bojowych /w tym kolejność ich realizacji/;
- terminy osiągnięcia gotowości przez pododdziały do wykonania zadań;
- terminy wykonania zadań pierwszej kolejności przez pododdziały łączności.

Kolejnym dokumentem opracowywanym w sztabie batalionu łączności jest rozkaz bojowego użycia batalionu łączności, w którym podaje się:

- w pierwszym punkcie - ogólne dane o sytuacji bojowej w zakresie niezbędnych do orientacji dowódcy pododdziałów łączności /tj. o charakterze działań nieprzyjaciela, w tym radioelektronicznego oraz wojsk własnych/;
- w drugim punkcie - zadania batalionu łączności w rejonie wyjściowym /w początkowym etapie działań/ i w toku działań bojowych;
- w trzecim punkcie - rozmieszczenie węzłów łączności

własnego szczebla dowodzenia, przełożonego, podwładnych w początkowym i kolejnych okresach działań bojowych;

- w czwartym punkcie - po słowie "rozkazuję" w oddzielnych ustępach stawia się zadania bojowego użycia poszczególnych pododdziałów łączności /określa się z jakimi siłami i środkami łączności wydzielonymi z innych jednostek, w których rejonach lub na których trasach i w jakich terminach jakie zadania ma pododdział wykonać w kolejnych etapach działań bojowych. Podaje się również rejony ich ześrodkowania, drogi przemieszczenia się oraz rozmieszczenie ich punktów kierowania łącznością/;

- w piątym punkcie - wymienia się dane łączności /radiowe, radiotelefoniczne, radioliniowe, ewentualnie troposferyczne, kryptonimy węzłów łączności, sygnały rozpoznawcze osób funkcyjnych, dokumentację kluczową do urządzeń utajniających/, zgodnie z którymi ma być zorganizowany system łączności /określa się np. numery pism wchodzących kancelarii tajnej batalionu łączności, pod którymi zarejestrowano je po ich przekazaniu przez szefa wydziału łączności dywizji/;

- w szóstym punkcie - rozmieszczenie punktu dowodzenia batalionem łączności w poszczególnych etapach działań bojowych, organizację łączności dla potrzeb dowodzenia pododdziałami batalionu, terminy składania meldunków oraz zastępców.

Do rozkazu bojowego użycia batalionu łączności włącza się następujące załączniki:

- rozkazy-schematy węzłów łączności stanowisk dowodzenia wraz z rozpływem kanałów dalekosiężnych;

- tabela sygnałów dowodzenia i alarmowania.

W rozkazie-schemacie WE stanowiska dowodzenia, opracowywanym

tabelarycznie, wykazuje się wszystkie aparatownie i środki łączności rozwijane na węzle łączności, poszczególne relacje dalekosiężne, wykorzystanie poszczególnych kanałów na węzle łączności /w ramach sieci wtórnych / oraz ilości i rodzaje rozwijanych urządzeń abonenckich.

Rozkaz bojowego użycia batalionu łączności opracowuje szef sztabu batalionu z następującym rozliczeniem: jeden egzemplarz a/a, po jednym egzemplarzu dla dowódców pododdziałów łączności realizujących podstawowe zadania w systemie łączności. Rozkaz bojowego użycia batalionu łączności podpisuje dowódca i szef sztabu.

W kompanii łączności pułku /brygady/ dowódca opracowuje tylko rozkaz-schemat w formie tabelarycznej, w którym wykazuje wszystkie środki rozwijane na węzłach łączności, poszczególne relacje dalekosiężne, wykorzystanie kanałów na węzłach łączności oraz ilości, rodzaje i kolejność rozwijania urządzeń abonenckich i wynośnych. Rozkaz-schemat podpisuje dowódca kompanii i wręcza dowódcom plutonów /samodzielnych grup, zespołów/ środków łączności.

Wiele danych niezbędnych do pracy /eksploatacji/ systemu łączności i jego elementów nie można przedstawić w dokumentach rozkazodawczych w formie tekstowej. W związku z tym, załącza się do nich szereg załączników wykonywanych w formie tabelarycznej lub tekstowo-tabelarycznej. Załączniki te stanowią dokumenty eksploatacyjne łączności. Dokumenty te zostały przedstawione przy charakteryzowaniu dokumentów rozkazodawczych. W zasadzie ich forma i treść nie ulega zasadniczym zmianom, w związku z tym nie zachodzi potrzeba ich szczegółowej charakterystyki.

Do następującej grupy dokumentów zaliczamy dokumenty sprawozdawcze zawierające informacje o sytuacji łączności, rozmieszczeniu elementów i pracy systemu łączności, realizowanych zadaniach, podjętych decyzjach, stanie ukończenia i zaopatrzenia oraz o stratach w sprzęcie i w pododdziałach łączności. Należą do nich: meldunki łączności, sprawozdania łączności, wszelkiego rodzaju wykazy stanu ukończenia i materiałowo-technicznego zabezpieczenia oraz strat i uzupełnień w sprzęcie łączności.

Szef wydziału łączności dywizji /szef łączności pułku/, codziennie w ustalonym czasie, przedstawia szefowi wojsk łączności armii /szefowi wydziału łączności sztabu dywizji/ meldunek łączności. Meldunek ten opracowuje się w formie pisemnej, a przekazuje się z zasady telegraficznie lub przez środki WPP. Meldunek łączności powinien odzwierciedlać stan i pracę systemu łączności /w tym pododdziałów łączności/ za ubiegłą dobę.

W meldunku podaje się:

- węzły łączności, czynne i planowane oraz terminy ich gotowości, sposób organizacji i pracy węzłów łączności /gdzie, kiedy i kto rozwijał oraz dane o ich eksploatacji/;

- funkcjonowanie systemu łączności /w tym stan łączności organizowanej różnymi rodzajami środków, wprowadzone zmiany w systemie łączności, czas trwania przerw w pracy poszczególnych relacji i ich przyczyny, rodzaj i czas oraz charakter zakłóceń stosowanych przez nieprzyjaciela/;

- siły i środki łączności /w tym straty w stanie osobowym i podstawowym sprzęcie łączności, stan ukończenia oraz ocena zdolności do wykonania zadań/;

- zdobyczy sprzęt łączności, jego ogólna charakterystyka /w tym nowe typy/ oraz ilość;

- prośby dotyczące zmian w systemie łączności przełożonego, uzupełnienia w stan osobowy i sprzęt łączności oraz remontu sprzętu w organach nadrzędnych itp.

Na szczeblu dywizji, na polecenie szefa wojsk łączności armii, opracowuje się sprawozdanie łączności, które obejmuje informacje o pracy systemu łączności i działaniu pododdziałów łączności w okresie 5- do 10-ciu dni lub etapie wykonania przez armię określonego zadania /np. zadania bliższego armii/. Sprawozdanie łączności zawiera:

- aktualne rozmieszczenie węzłów łączności stanowisk dowodzenia;

- funkcjonowanie systemu łączności /w tym sposoby organizacji łączności, zasadnicze przyczyny powstawania przerw, podejmowane przedsięwzięcia w celu ich usunięcia i ich skuteczność, stan techniczny sprzętu, praca nowowprowadzonego sprzętu łączności, stan zapasów materiałowych, stosowane przez przeciwnika metody paraliżowania systemu łączności i ich skuteczność/;

- siły i środki łączności /w tym straty w ludziach i sprzęcie oraz ocena zdolności pododdziałów do wykonania zadań/;

- zdobyty sprzęt łączności /w tym ogólna ilość z rozbiorem na typy sprzętu/;

- wnioski co do możliwości realizowania zadań przez pododdziały łączności podczas prowadzenia dalszych działań bojowych.

Wykazy stanu ukończenia i materiałowo-technicznego zabezpieczenia oraz strat i uzupełnień w sprzęcie łączności prowadzi się w wydziale łączności dywizji i sztabie batalionu łączności na bieżąco. Stanowią one podstawę do właściwej oceny posiadanych sił i środków oraz opracowania meldunków i sprawozdań łączności. Na żądanie szefostwa wojsk łączności armii mogą też

być wysyłane w formie dokumentów pisemnych jako załączniki do meldunku /sprawozdania/ łączności lub oddzielnie.

Przedstawiona powyżej ilość, rodzaje i treść podstawowych dokumentów łączności opracowywanych szczególnie na szczeblu dywizji, wskazuje na dużą **czasochłonność ich wykonania.**

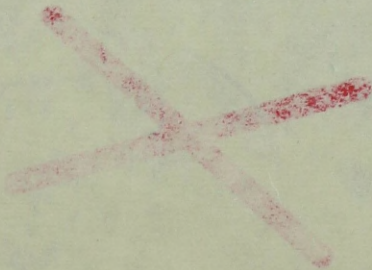
Aby w niezwykle złożonych warunkach współczesnego pola walki zapewnić właściwą operatywność i terminowość kierowania łącznością, należy stosować:

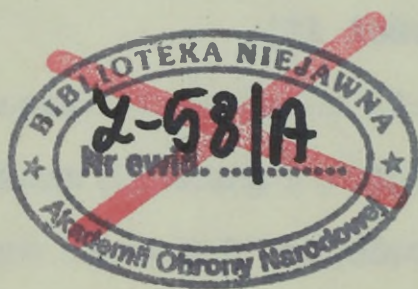
- sformalizowane dokumenty planów łączności, zarządzeń łączności i zarządzeń bojowych łączności, przydziału danych eksploatacyjnych itp. - zawczasu przygotowanych i umożliwiających szybkie wypełnienie ich właściwą treścią;

- stosowanie środków małej mechanizacji, usprawniających proces planowania i przygotowania dokumentów łączności;

- wykorzystanie oprogramowanych EMC do sporządzania tabel kryptonimów węzłów łączności, sygnałów rozpoznawczych osób funkcyjnych, przygotowania danych dla sieci i kierunków radiowych, rozdziału częstotliwości itp.

Zastosowanie środków małej mechanizacji, a zwłaszcza EMC do opracowania dokumentów łączności umożliwi ich szybsze opracowanie i z wyższym prawdopodobieństwem merytorycznej poprawności. Jest to jednak problematyka niezwykle złożona i szeroka, wymagająca oddzielnych studiów i badań, a tym samym nie mieszcząca się w temacie niniejszego opracowania.

Wykonano w 5 egz.
Egz.nr 1 - 3 - Redakcja Myśli Wojskowej
Egz.nr 4 - 5 - MN ASG WP
Wykonał: ppłk PAKOWSKI
ppłk MAZURKIEWICZ
Druk: U.S. dnia 1985.10.16.
Nr ks.masz. Pf 59/KTWŁqen.

